

Men, med et ikke brandsfarligt Materiale og tillige forhøje Skorstenen. Gjøre de kun den ene af Delene, nemlig at forhøje Skorstenen, risikere de at faae et større Brandkontingent. Nu kunde man sige, at det er jo Noget, som er nødvendigt, det har Erfaringen lært; men det er netop ikke blevet tilstrækkelig oplyst, om ogsaa disse Forsigtighedsregler i den Grad ere nødvendige. Man siger vel, at det er saa, men statistisk er det ikke oplyst hverken af Udvalget eller i de Lovforslaget ledjagende Motiver, og naar man ser paa de sjaa Brandsforsikringsseksfaber udenfor den almindelige Brandsforsikring, f. Ex. den i Thisted og den saakaldte Wistoftske eller Wintherste Brandkasse, Seksfaber, som rimeligvis ikke have saa mange af disse Dampskorstene, ser man, at disse, saa vidt skjønnes, i lige saa høi Grad have været hjemsogte af Ildbrande som den almindelige Brandsforsikring, saa jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt disse Skorstene virkelig i den Grad ere skyldige i Ildbrandene, at saa store Bekostninger skulde være nødvendige, som vilde blive Følgen, hvis § 6 med de dertil stillede Vendinger vedtages. Jeg er tværtimod tilbøielig til at tro, at Ildbrandene endogsaa for største Delen have andre Aarsager end dem, man efter Lovforslaget og navnlig dets § 6 skulde tro de stammede fra. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelserne ere mindre praktiske. Vilde det dog ikke være rigtigere, om man i Stedet for at sige, at en nok saa lille Dampkedels Skorstien skal have samme Høide som en stor Kjedels Skorstien, forandrede Bestemmelsen i Forhold til Ristarealet og Ildpaavirkningsfladen eller vedkommende Maskines Hestekraft. Det forekommer mig dog, at der maa være meget større Fare ved de større Dampkedler end ved de mindre, at der f. Ex. maa være ulige større Fare ved en Maskine paa 20 Hestes Kraft end ved een paa 1 Hests Kraft. Det er forresten Noget, som har været fremsat i „Dagbladet“, der har indeholdt en Artikel i denne Retning, og det forekommer mig, at der er Udstilligt praktisk begrundet i den Mening, der udtales deri, om der i Lovforslaget kunde skjælnes mellem de større Dampkedler og de mindre. Det er en Henstilling, jeg tillader mig at gjøre til det ærede Udvalg, om det ikke inden 3die Behandling vil finde sig foranlediget til at tage disse Spørgsmaal under Overveelse. Men jeg ønsker da navnlig ogsaa oplyst, om ikke Bestemmelserne i § 6 gjælde alle Dampskorstene, der ikke have den Høide, som der nævnes, saa at de altsaa skulde tvinges op til denne Høide, selv om der ikke opføres

nye Bygninger, og selv om der ikke har været Ildbrand.

Formanden: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sauerlev: Jeg har bedt om Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Sehested), som har saa meget imod de Vendinger, jeg har stillet til § 1. Det ærede Medlem mente, at der var en stor Fare ved at stemme for mit Vendingforslag, navnlig derved, at det i Ildbrandstilfælde vilde blive i alt Fald i høi Grad vanskeliggjort for Beboerne at kunne slippe ud af Huset, idet Udgangsdørene kunde mulig være vendt indad mod Gaarden, men ikke udad. Ja, det kan godt tænkes muligt; men hvis det er den eneste Vanskelighed, der er tilstede for det ærede Medlem for at kunne stemme for mit Forslag, skulde jeg være meget villig til ved 3die Behandling at stille et Forslag om, at det paabehdes, at der skal være een Udgangsdør, som vender udad og naturligvis med de samme Sikkerhedsforanstaltninger over denne Dør, som jeg har foreslaaet over de andre. Det ærede Medlem urgerede fremdeles, at det var lige saa let at binde med galvaniseret Jerntraad, og at Taget kunde bindes lige saa fast dermed som med det nu brugelige Bindemateriale, som vi anvende i Jylland; men dette tillader jeg mig at benegte. Jeg har for Sikkerheds Skyld over mine Udgangsdøre — ganske vist kun over Stuehuset — bunden med galvaniseret Jerntraad; men jeg maatte erkjende, at det var nødvendigt, at man ikke allene bandt med Jerntraad, men bagefter benyttede Simer for at faae Taget bundet fast, for at det ikke skulde blæse af. Jeg haaber, det ærede Medlem vil erkjende, at det er en temmelig omstændelig, kostbar og tidsspildende Fremgangsmaade, at man skal sy Taget to Gange. Endeligt tror jeg, at det ærede Medlem i høi Grad har misforstaaet mine Udtalelser, naar jeg nævnte, at galvaniseret Jerntraad kunde præpareres saaledes, at det forvittrede. Jeg sagde nemlig Grunden, hvorfor jeg mener dette, og det er, fordi det er kommet til min Kundskab, at Mange af dem, der bruge galvaniseret Jerntraad til Bindemiddel, førend de sy Taget fast, gløde Traaden, for at den kan blive saa bevægelig og elastisk, at man kan binde Taget rigtig fast med den. Men jeg haaber, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at naar man gløder Traaden, gaar Galvaniseringen vist